

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

22 februarie 2024*

„Trimitere preliminară – Sănătate publică – Norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman – Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 – Autorizație – Articolul 24 alineatul (1) litera (i) – Noțiunea de «depozitare a subproduselor de origine animală» – Întrerupere a unei operațiuni de transport de până la opt ore”

În cauza C-85/23,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tribunalul Administrativ Superior din landul Saxonia-Anhalt, Germania), prin decizia din 24 ianuarie 2023, primită de Curte la 15 februarie 2023, în procedura

Landkreis Jerichower Land

împotriva

A.,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul F. Biltgen, președinte de cameră, domnul J. Passer (raportor) și doamna M. L. Arastey Sahún, judecători,

avocat general: domnul N. Emiliou,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru A., de J. Hagmann, Rechtsanwalt;
- pentru guvernul elen, de E. Leftheriotou și A.-E. Vasilopoulou, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de B. Hofstätter și G. Koleva, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: germana.

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO 2009, L 300, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Landkreis Jerichower Land (districtul landului Jerichow, Germania), pe de o parte, și A., societate de drept german, pe de altă parte, în legătură cu interdicția impusă acesteia de a depozita containere de transport cu subproduse de origine animală în unul dintre depozitele sale.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Potrivit considerentelor (1), (2), (5), (6), (11) și (36) ale Regulamentului nr. 1069/2009:
  - „(1) Subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman constituie o sursă potențială de riscuri pentru sănătatea publică și cea animală. Situațiile de criză din trecut, legate de epidemiile de febră aftoasă, de răspândirea encefalopatiilor spongiforme transmisibile, precum encefalopatia spongiformă bovină (ESB), și apariția dioxinelor în produsele furajere au arătat consecințele utilizării improprii a anumitor subproduse de origine animală asupra sănătății publice și animale, asupra siguranței lanțului alimentar și furajer și asupra încrederii consumatorilor. În plus, astfel de crize pot avea și un impact negativ mai larg asupra societății în ansamblu, prin impactul lor asupra situației socioeconomice a fermierilor și a sectoarelor industriale interesate, și asupra încrederii consumatorilor în siguranța produselor de origine animală. Epizootiile ar putea avea și consecințe negative pentru mediu, nu numai din cauza problemei eliminării cadavrelor, dar și din punctul de vedere al biodiversității.
  - (2) Subprodusele de origine animală apar mai ales cu ocazia sacrificării animalelor pentru consumul uman, în cursul producției de produse de origine animală, ca de exemplu produse lactate, și în cursul eliminării animalelor moarte și în cadrul măsurilor de control al bolilor. Indiferent de originea lor, ele constituie un risc potențial pentru sănătatea publică și animală și pentru mediu. Acest risc trebuie să fie controlat în mod adecvat, fie prin direcționarea acestor produse către mijloace de eliminare sigure, [fie] prin utilizarea lor în scopuri diferite, cu condiția aplicării unor măsuri stricte care să minimalizeze riscurile sanitare în cauză.

[...]

- (5) Normele sanitare comunitare cu privire la colectarea, transportul, manipularea, tratarea, transformarea, prelucrarea, depozitarea, introducerea pe piață, distribuția, utilizarea și eliminarea subproduselor de origine animală ar trebui să fie stabilite într-un cadru coerent și cuprinzător.
- (6) Aceste norme generale trebuie să fie proporționale cu riscul pentru sănătatea publică și animală pe care-l reprezintă subprodusele de origine animală atunci când acestea sunt manipulate de către operatori, în cursul diferitelor etape ale procesului ce duce de la colectare la utilizarea sau eliminarea lor. Normele ar trebui să țină seama, de asemenea, de riscurile pentru mediu apărute în timpul acestor operațiuni. Cadrul comunitar trebuie să includă, după caz, norme sanitare legate de introducerea pe piață, inclusiv de schimburile comerciale intracomunitare și importul de subproduse de origine animală.

[...]

- (11) [...] Principalele obiective ale normelor privind subprodusele de origine animală, și anume controlul riscurilor pentru sănătatea publică și cea animală și protecția siguranței lanțului alimentar și furajer, ar trebui stabilite în mod clar. Prevederile prezentului regulament ar trebui să permită atingerea acestor obiective.

[...]

- (36) Alte acte legislative intrate în vigoare după adoptarea Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare [(JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68)], și anume Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare [(JO 2004, L 139, p. 1, rectificare în JO 2004, L 226, p. 3, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 173)], Regulamentul (CE) nr. 853/2004 [al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO 2004, L 139, p. 55, rectificare în JO 2004, L 226, p. 22, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 71)] și Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena furajelor [(JO 2005, L 35, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 62, p. 199)], dispoziții la care Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 [al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman (JO 2002, L 273, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 44, p. 113)] este complementar, situează responsabilitatea primordială de a se conforma legislației comunitare, destinată protecției sănătății publice și animale, în sarcina operatorilor din industria alimentară și furajeră. În acord cu respectiva legislație, operatorii care își desfășoară activitatea în temeiul prezentului regulament ar trebui, de asemenea, să fie principalii responsabili de asigurarea conformității cu prezentul regulament. Obligația respectivă ar trebui să fie clarificată mai detaliat și ar trebui specificate mijloacele de asigurare a trasabilității, cum ar fi colectarea și direcționarea în mod separat a subproduselor de origine animală. [...]"

4 Potrivit articolului 1 din Regulamentul nr. 1069/2009, intitulat „Obiect”:

„Prezentul regulament stabilește norme de sănătate publică și de sănătate animală referitoare la subproduse de origine animală și produse derivate, pentru a preveni și minimiza riscul afectării

sănătății publice și animale generat de aceste produse și, în special, pentru a proteja siguranța lanțului alimentar și furajer.”

5 Articolul 3 din acest regulament are următorul cuprins:

„În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. «subproduse de origine animală» înseamnă corpuri întregi sau părți de corpuri de animale, produse de origine animală sau alte produse obținute de la animale, care nu sunt destinate consumului uman, incluzând ovule, embrioni și material seminal;
2. «produse derivate» înseamnă produse obținute în urma unuia sau mai multor tratamente, transformări sau etape de prelucrare a subproduselor de origine animală;

[...]

11. «operator» înseamnă persoanele fizice sau juridice care au un subprodus de origine animală sau produs derivat sub controlul lor direct, incluzând transportatorii, comercianții și utilizatorii;

[...]

13. «unitate» sau «instalație» înseamnă orice loc, altul decât navele de pescuit, unde se desfășoară orice operație care implică manipularea subproduselor de origine animală sau a produselor derivate;

[...]”

6 Articolul 4 din regulamentul menționat, intitulat „Punctul de început în lanțul de prelucrare și obligații”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Din momentul în care operatorii generează subproduse de origine animală sau produse derivate care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, aceștia le identifică și se asigură că sunt manevrate în conformitate cu prezentul regulament (punctul de început).

(2) Operatorii se asigură că în toate etapele de colectare, transport, manipulare, tratare, transformare, prelucrare, depozitare, introducere pe piață, distribuire, utilizare și eliminare din cadrul activităților economice aflate sub controlul lor, subprodusele de origine animală și produsele derivate satisfac cerințele prezentului regulament relevante pentru activitățile lor.”

7 Articolul 7 din Regulamentul nr. 1069/2009, intitulat „Clasificarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate”, prevede la alineatul (1):

„Subprodusele de origine animală sunt clasificate în categorii specifice care reflectă nivelul de risc pentru sănătatea publică și animală reprezentat de aceste subproduse de origine animală, în conformitate cu listele stabilite la articolele 8, 9 și 10.”

8 Articolul 10 din acest regulament, referitor la „[m]aterialul de categoria 3”, are următoarea formulare:

„Materialul de categoria 3 cuprinde următoarele subproduse de origine animală:

- (a) carcase și părți de animale sacrificate sau, în cazul vânatului, cadavre sau părți de animale ucise și care sunt adecvate alimentației umane în conformitate cu legislația comunitară, dar nu sunt destinate alimentației umane din motive comerciale;
- (b) carcase și părțile următoare care provin de la animale care au fost sacrificate într-un abator și au fost considerate adecvate pentru a fi sacrificate în vederea consumului uman în urma unei inspecții *ante-mortem* sau cadavre și părțile următoare care provin de la vânat ucis în vederea consumului uman în conformitate cu legislația comunitară:
  - (i) carcase sau cadavre și părți de animale care sunt respinse ca fiind neadecvate pentru consumul uman în conformitate cu legislația comunitară, dar care nu au prezentat niciun semn al unei boli transmisibile oamenilor sau animalelor;
  - (ii) capete de păsări;
  - (iii) piei, inclusiv bucăți și așchii ale acestora, coarne și picioare, inclusiv falangele și oasele carpiene și metacarpene, oasele tarsiene și metatarsiene ale:
    - animalelor, altele decât rumegetoare care necesită testare în vederea depistării [encefalopatiilor spongiforme transmisibile]; precum și ale
    - rumegetoarelor care au fost testate cu rezultate negative în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 [al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO 2001, L 147, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 37, p. 213)];
  - (iv) păr de porc;
  - (v) pene;

[...]”

9 Articolul 14 din Regulamentul nr. 1069/2009, intitulat „Eliminarea și utilizarea materialului de categoria 3”, prevede:

„Materialul de categoria 3 este:

[...]

- (d) prelucrat, cu excepția cazului în care materialul de categoria 3 s-a schimbat prin descompunere sau deteriorare astfel încât să prezinte un risc inacceptabil pentru sănătatea publică sau animală, prin intermediul produsului în cauză, și utilizat:
  - (i) pentru fabricarea furajelor pentru animalele de fermă, altele decât animalele pentru blană, care urmează a fi introduse pe piață în conformitate cu articolul 31, cu excepția cazului materialului menționat la articolul 10 literele (n), (o) și (p);

[...]”

10 Titlul II din acest regulament, referitor la „[o]bligațiile operatorilor”, cuprinde articolele 21-43 din acesta din urmă.

11 Articolul 21 din regulamentul menționat, intitulat „Colectarea și identificarea categoriei și transportul”, prevede la alineatul (1):

„Operatorii colectează, identifică și transportă subproduse de origine animală fără întârzieri nejustificate, în condiții care să prevină riscurile pentru sănătatea publică și animală.”

12 Articolul 24 din același regulament, intitulat „Autorizarea unităților sau instalațiilor”, prevede la alineatul (1):

„Operatorii se asigură că unitățile sau instalațiile subordonate sunt autorizate de autoritatea competentă, în cazul în care aceste unități sau instalații efectuează una sau mai multe dintre următoarele activități:

[...]

(i) depozitarea subproduselor de origine animală;

[...]”

13 Potrivit articolului 54 primul paragraf din Regulamentul nr. 1069/2009:

„Regulamentul [nr. 1774/2002] se abrogă de la 4 martie 2011.”

14 Articolul 55 din Regulamentul nr. 1069/2009, intitulat „Măsuri tranzitorii”, are următorul cuprins:

„Unitățile, instalațiile și utilizatorii autorizați sau înregistrați în conformitate cu Regulamentul [nr. 1774/2002] înainte de 4 martie 2011 se consideră a fi autorizați sau înregistrați, după caz, în conformitate cu prezentul regulament.”

Dreptul german

15 Articolul 1 din Tierische-Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz (Legea privind eliminarea subproduselor de origine animală) din 25 ianuarie 2004 (BGBl. 2004 I, p. 82), în versiunea aplicabilă faptelor din litigiul principal (denumită în continuare „TierNebG”), prevede:

„Prezenta lege vizează punerea în aplicare a Regulamentului [nr. 1069/2009], precum și a actelor juridice ale Comunității sau ale Uniunii Europene de aplicare directă, adoptate în temeiul sau în aplicarea acestui regulament.”

16 În temeiul articolului 12 alineatele (1) și (2) din TierNebG:

„(1) Respectarea dispozițiilor actelor juridice direct aplicabile menționate la articolul 1, respectarea dispozițiilor prezentei legi și a normelor adoptate în temeiul acesteia, precum și a ordinelor cu caracter executoriu pronunțate în conformitate cu actele juridice direct aplicabile menționate la articolul 1, cu prezenta lege sau cu o normă adoptată în temeiul acesteia sunt controlate de către autoritatea competentă [...]

(2) Autoritatea competentă poate pronunța, de la caz la caz, ordinele necesare pentru respectarea dispozițiilor actelor juridice direct aplicabile menționate la articolul 1 din prezenta lege, precum și a normelor adoptate în temeiul acesteia. Prezenta dispoziție se aplică și după înregistrarea prevăzută la articolul 23 din Regulamentul [nr. 1069/2009] sau după acordarea unei autorizații în temeiul articolului 24 din Regulamentul [nr. 1069/2009].”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 17 La 10 noiembrie 2004, A. a obținut o autorizație pentru instalația sa de prelucrare a subproduselor de origine animală de categoria 3 situată în orașul A, în temeiul articolului 17 din Regulamentul nr. 1774/2002, care prevedea obligația obținerii unei astfel de autorizații pentru instalațiile de prelucrare de categoria 3.
- 18 În cursul anului 2016, cu ocazia unui control efectuat în cadrul unui depozit exploatat de A. în orașul B, agenții ai districtului landului Jerichow au constatat că containerele de transport cu deșeuri de carcase și resturi de carne de origine animală de categoria 3 prevăzută la articolul 10 din Regulamentul nr. 1069/2009 erau plasate într-o semiremorcă echipată cu o instalație frigorifică. Ei au arătat de asemenea că unele carcase erau în stare de descompunere, că solul depozitului era acoperit cu lichide conținând larve și provenind din containere și că în colțurile depozitului existau fecale de șoareci și șobolani.
- 19 Agenții districtului landului Jerichow au constatat că transportul și depozitarea acestor materiale de categoria 3 se desfășurau după cum urmează. Mai întâi, containerele erau colectate de la producători și transportate cu cinci vehicule la depozitul situat în orașul B. În continuare, în cadrul acestui depozit, containerele erau încărcate direct în semiremorca frigorifică, fără ca conținutul acestora să fie tratat. Containerelor rămâneau astfel în semiremorcă, ca regulă generală, pentru o durată de două ore, durată care putea totuși, în anumite cazuri particulare, să ajungă la opt ore. După colectarea tuturor containerelor de transport, acestea erau transportate de un camion echipat cu semiremorcă frigorifică până la instalația de prelucrare exploatată de A. în orașul A. În ceea ce privește containerele care nu erau etanșe, era vorba în cea mai mare parte despre recipiente pentru deșeuri convenționale (240 de litri) și despre containere pentru deșeuri denumite „Eurobox” (600 de litri).
- 20 Prin decizia din 4 ianuarie 2017, adoptată în temeiul articolului 12 alineatul (2) din TierNebG, districtul landului Jerichow i-a interzis lui A. să depoziteze subproduse de origine animală în antrepozitul său din orașul B pentru motivul că această societate nu dispunea de o autorizație în acest scop, în sensul articolului 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1069/2009.
- 21 După respingerea contestației împotriva respectivei decizii, A. a introdus o acțiune la Verwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ, Germania). Această instanță a anulat decizia menționată, pentru motivul că întreruperea de scurtă durată a unei operațiuni de transport, fără ca această întrerupere să fie legată de o operațiune de golire sau de o schimbare a containerelor, nu putea fi calificată drept depozitare a subproduselor de origine animală în sensul articolului 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1069/2009.
- 22 Districtul landului Jerichow a formulat apel împotriva hotărârii pronunțate de Verwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ) la Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tribunalul Administrativ Superior din landul Saxonia-Anhalt, Germania), care este instanța de trimitere.

- 23 Potrivit acestei instanțe, soluționarea litigiului principal depinde de interpretarea noțiunii de „depozitare” prevăzută la articolul 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1069/2009, întrucât decizia din 4 ianuarie 2017, prin care acest district i-a interzis lui A. să depoziteze subproduse de origine animală în antrepozitul său din orașul B, se întemeia pe faptul că containere cu subproduse de origine animală transportate de camioane erau depozitate timp de câteva ore în acest antrepozit.
- 24 În aceste condiții, Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tribunalul Administrativ Superior al landului Saxonia-Anhalt) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul [nr. 1069/2009] trebuie interpretat în sensul că noțiunea de «depozitare» include o întrerupere a operațiunii de transport în cadrul căreia containere cu subproduse de origine animală de categoria 3 sunt transbordate într-un alt vehicul de transport în care sunt ținute, înainte de a fi transportate mai departe la o instalație de prelucrare, timp de mai multe – până la opt – ore, fără ca materialul să fie tratat sau transferat în alte containere?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 25 Prin intermediul întrebării preliminare unice, Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tribunalul Administrativ Superior din landul Saxonia-Anhalt, Germania) urmărește să afle dacă articolul 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1069/2009 trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „depozitare” pe care o vizează cuprinde întreruperea unei operațiuni de transport, pentru o durată de câteva ore care poate ajunge până la opt ore, în cursul căreia containere de transport cu subproduse de origine animală de categoria 3 sunt transbordate dintr-un vehicul de transport în altul, înainte de a fi transportate spre o instalație de prelucrare, fără ca aceste subproduse de origine animală să fie, în timpul întreruperii respective, tratate sau transferate în alte containere de transport.
- 26 În această privință, trebuie amintit că Regulamentul nr. 1069/2009 efectuează clasificarea subproduselor de origine animală în trei categorii specifice (numerotate 1, 2 și 3) în funcție de nivelul de risc pe care acestea îl prezintă pentru sănătatea publică și animală. Mai precis, în categoria 3 este inclus materialul care a fost considerat cu risc scăzut de legiitorul Uniunii, în timp ce materialul de categoria 1 și 2 prezintă un risc ridicat pentru sănătatea publică și animală, materialul de categoria 1 fiind cel care prezintă riscul cel mai ridicat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 septembrie 2021, Toropet, C-836/19, EU:C:2021:668, punctul 41).
- 27 Articolul 24 alineatul (1) din acest regulament, care impune operatorilor unităților sau instalațiilor ce efectuează una dintre activitățile pe care le prevede, printre care figurează la litera (i) depozitarea subproduselor de origine animală, să dețină o autorizație, nu se aplică activității de transport al subproduselor de origine animală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 mai 2019, ReFood, C-634/17, EU:C:2019:443, punctul 42).
- 28 Dat fiind că pârâta din litigiul principal nu dispune de o astfel de autorizație pentru antrepozitul pe care îl exploatează în orașul B, întrebarea adresată de instanța de trimitere privește aspectul dacă întreruperea unei operațiuni de transport precum cea în discuție în litigiul principal trebuie

considerată ca făcând parte din acest transport, cu consecința de a fi exceptată de la obligația de autorizare, sau ca intrând în sfera noțiunii de „depozitare” în sensul articolului 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1069/2009.

- 29 În această privință, trebuie arătat că regulamentul amintit nu definește noțiunea respectivă și că termenii articolului 24 alineatul (1) litera (i) din regulamentul menționat nu permit, *per se*, o interpretare clară a acesteia.
- 30 Conform jurisprudenței constante a Curții, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie luate în considerare nu numai formularea acesteia, ci și contextul său și obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție [Hotărârea din 23 noiembrie 2021, IS (Nelegalitatea ordonanței de trimitere), C-564/19, EU:C:2021:949, punctul 104 și jurisprudența citată].
- 31 În ceea ce privește contextul în care se înscrie articolul 24 din Regulamentul nr. 1069/2009, este necesar să se observe că, în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din acesta, operatorilor care generează subproduse de origine animală sau produse derivate care intră în domeniul de aplicare al acestui regulament le revine obligația de a se asigura că aceste subproduse de origine animală respectă normele regulamentului menționat în toate etapele de colectare, transport, manipulare, tratare, transformare, prelucrare, depozitare, introducere pe piață, distribuire, utilizare și eliminare a subproduselor de origine animală menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 septembrie 2021, Toropet, C-836/19, EU:C:2021:668, punctul 55).
- 32 În plus, trebuie subliniat că Regulamentul nr. 1069/2009, în conformitate cu considerentul (36) al acestuia, prevede că operatorii sunt principalii responsabili de asigurarea respectării cerințelor acestui regulament în vederea protejării sănătății publice și animale. În această privință, operatorii sunt obligați să respecte cerințele regulamentului menționat care se aplică activităților lor atunci când prelucrează subproduse de origine animală (Hotărârea din 2 septembrie 2021, Toropet, C-836/19, EU:C:2021:668, punctul 56).
- 33 Pe de altă parte, articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1069/2009 impune ca operatorii să transporte subprodusele de origine animală „fără întârzieri nejustificate” în condiții care să prevină riscurile pentru sănătatea publică și animală. Deși acest regulament nu exclude în principiu posibilitatea unei întreruperi a transportului, el interzice, așadar, termenele excesive în transport.
- 34 În speță și sub rezerva verificărilor care revin instanței de trimitere, din ordonanța de trimitere reiese, mai întâi, că activitățile în discuție în litigiul principal au loc în timpul întreruperii unei operațiuni de transport și că ele nu fac parte din transportul rutier în sau pe un vehicul în mișcare, ci se desfășoară într-un antrepozit. În plus, materialul de categoria 3 se află cu regularitate, în mod organizat și planificat, în localurile pârâtei din litigiul principal, în temeiul unei decizii deliberate a acesteia, iar nu ca urmare a unei întreruperi neprevăzute a procesului de transport sau a unei întreruperi care urmărește respectarea perioadei regulamentare de repaus al șoferului. În sfârșit, împrejurările descrise în ordonanța de trimitere arată că nu numai că depozitarea în antrepozit este frecventă, ci și că pârâta din litigiul principal nu a instituit proceduri pentru a preveni contaminările și pentru a asigura o curățare regulată a locurilor, aspect de natură să genereze un risc pentru siguranța lanțului alimentar uman și furajer.

- 35 În ceea ce privește obiectivele principale urmărite de reglementarea referitoare la subprodusele de origine animală, din articolul 1 și din considerentele (2), (5), (6) și (11) ale Regulamentului nr. 1069/2009 reiese că aceste obiective constau în controlul adecvat al riscurilor pentru sănătatea publică și animală și în protejarea siguranței lanțului alimentar uman și furajer, precum și în stabilirea unui cadru coerent și cuprinzător de norme sanitare care să fie proporționale cu riscul pentru sănătatea publică și animală pe care îl reprezintă subprodusele de origine animală atunci când acestea sunt manipulate de operatori, în cursul diferitelor etape ale procesului ce duce de la colectare la utilizarea sau la eliminarea lor (Hotărârea din 2 septembrie 2021, Toropet, C-836/19, EU:C:2021:668, punctul 52).
- 36 Rezultă că legiuitorul Uniunii a intenționat ca riscurile pentru sănătatea publică și animală să fie controlate pe tot parcursul valorificării subproduselor de origine animală, în mod adecvat și proporțional (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 septembrie 2021, Toropet (C-836/19, EU:C:2021:668, punctul 53).
- 37 Astfel, trebuie să se considere că noțiunea de „depozitare” în sensul articolului 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1069/2009 include o întrerupere a transportului subproduselor de origine animală și transbordarea lor dintr-un vehicul de transport în altul, precum și eventuala descărcare a acestora în vederea unei depozități temporare, pentru a fi în continuare transportate spre alte unități în scopul prelucrării lor ulterioare. Rezultă că operatorul unui antrepozit în care sunt efectuate asemenea operațiuni trebuie să dispună de o autorizație în temeiul articolului 24 din acest regulament.
- 38 În consecință, este necesar să se răspundă la întrebarea preliminară că articolul 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1069/2009 trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „depozitare” pe care o vizează cuprinde întreruperea unei operațiuni de transport, pentru o durată de câteva ore care poate ajunge până la opt ore, în cursul căreia containere de transport cu subproduse de origine animală de categoria 3 sunt transbordate dintr-un vehicul de transport în altul, înainte de a fi transportate spre o instalație de prelucrare, fără ca aceste subproduse de origine animală să fie, în timpul întreruperii respective, tratate sau transferate în alte containere de transport.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 39 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

Articolul 24 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală)

trebuie interpretat în sensul că

noțiunea de „depozitare” pe care o vizează cuprinde întreruperea unei operațiuni de transport, pentru o durată de câteva ore care poate ajunge până la opt ore, în cursul căreia containere de transport cu subproduse de origine animală de categoria 3 sunt transbordate dintr-un vehicul de transport în altul, înainte de a fi transportate spre o instalație de prelucrare, fără ca aceste subproduse de origine animală să fie, în timpul întreruperii respective, tratate sau transferate în alte containere de transport.

Semnături